

in nismo števila rekrutov niti za enega moža.

Število rekrutov (Rekrutenkontingent) se postopoma na 10 let določijo; šele l. 1908/09 se vsled spletk z Srbijo mislilo na vojno preoblikovanje. Ako se pregleda razvitek armade drugih držav, potem se moramo čuditi.

Nemčija je v tem času stanje vojaštva v miru zvišala na 130.000 mož in postavila na 100 inf. bataljonov, 34 kavaljerijskih eskadronov, 50 kompanij z masin-puškami, 219 baterij za voziti in 69 tehničnih kompanij; zvišala je število kôrov za 5 in vstvarila dalekosežno materialno postavbo. Danes ima Nemčija v miru 12.000 stanovskih oficirjev, 70.000 stan. podoficirjev, 520.000 mož in 112.000 konj. Nemčija ima 60 milijonov prebivalstva in daje vsako leto 280.000 rekrutov.

Italija je imela velikanske težave. Vendar pa je v tem času na novo postavila 4 alpinistične bataljone, 9 pogorskih baterij, 5 kavaljerijskih regimentov. Danes ima Italija v miru 14.000 oficirjev, 276.000 mož in 53.000 konjev; vpele je 2 letno vojaško službo in daje na leto 34.000 rekrutov. Na morju pa je izredno napredovala. Od l. 1907 žrtvovala je za armado na izrednem kreditu 408, za mornarico pa 280 milijonov kron.

Rusija zvišala je stanje v miru za 170.000 mož. Postavila je na novo 110 inf. bataljonov, 12 kavalj. eskadronov, 103 baterij in 52 tehničnih kompanij ter vstvarila 5 novih kôrov. Danes ima danes v miru 62.000 oficirjev, 1.350.000 mož in 200.000 konjev. Rekrutov daje na leto 456.000 mož. Ravno kar hoče dati 3.500 milijonov kron za armado in mornarico.

Francoska ima za 12 milijonov manj prebivalcev kakor mi. Vendar pa je postavila 24 inf. bataljonov in 29 kavalj. eskadronov. Zvišala je svojo artiljerijo za 100 baterij, ustvarila 2 nova kôra in povečala stanje v miru pri padanju števila rojstev za 54.000 mož. Danes ima Francoska pri 2 letni vojaški službi 30.000 oficirjev, 31.000 podoficirjev, 110.000 mož in 142.000 konjev. Na leto daje 257.000 rekrutov.

Temu nasproti so avstro-ogrške številke prav žalostne. Mi imamo v miru: 1. pri skupni armadi (razven Bozno-Hercegovine) 20.000 oficirjev, 2000 ofic. aspirantov, 295.000 mož in 65.100 eraričnih konjev; — 2. pri vojaštvu v Bozno-Hercegovini: 420. oficirjev, 70 ofic. aspirantov, 6.900 mož in 110 eraričnih konjev; — 3. pri vojni mornarici: 750 oficirjev, 180 ofic. aspirantov in 13.500 mož.

Kaj je Angleška glede svoje armade in zlasti mornarice v zadnjih letih storila, je splošno znano. Izdala je več kot 2.000 milijonov kron.

Iz teh vzrokov postalo je pri nas zvišanje števila rekrutov potrebno. Vojna uprava je zahtevala vsled tega od državne zbornice zvišanje števila rekrutov na 159.500 mož. Obenem je predlagala vlada vpeljavo 2 letne vojaške službe. Seveda bi to pomenilo le za peš-vojake; pri kavaljeriji bi ostala 1 letna, pri mornarici pa 4 letna vojaška služba. 2 letna vojaška služba je že v raznih državah vpeljana.

Primanjkuje nam prostora, da bi o novi prenosni natančneje razpravljali. Omenimo le, da se je vsaj nekaj kmetijske interese upoštevalo. Po novi postavi bode stanje rekrutov znašalo: za 1. leto vpeljave te postavljeno 136.000, za 2. leto 154.000 in za 3. leto 159.500 mož. Ta kontingent rekrutov se postopoma določijo za 12 let; le cesar bi zamogel v slučaju potrebe to število zvišati. Po novi postavi bi bilo stanje v miru to-le: 293.800 mož (kakor doslej); potem na novo 50.200 in pri mornarici 21.000 mož; skupno torej 365.000 mož.

Samoumevno je, da bode ta preosnova velikanske troške zahtevala (o teh govorimo ob priliki natanko).

Dopisi.

Ptuj. Trgovski pomočnik Rudolf Herzog, kateri je bil v službi v trgovini Slawitsch (filialka), bil je zaradi tatvine od ptujске sodnice na 3 dni ojstrega zapora kaznovan.

Št. vid pri Ptuj. Naš politični pater Peter Schirofnigz se nekaj togoti v klerikalnih listih, češ da „Stajerčev“ popotnik ni resnice pisal. Gospodek menda misli, da ljudje ne vidijo in ne slišijo ničesar! Res je, res, kar je naš popotnik pisal in veruje nam, da bo še z marsikatero resnico lažniva usta politiknoh hujšak-čev mašil. Hvala Bogu, da v fari Št. Vid nismo bili nikdar pohlevni klerikalčki in ne bodedo to nikdar postali. Toliko za danes! Priporočamo pa patru Petru požirek mrzle vode, da si svojo otročjo politično jezico ohladi! Popotnik.

Iz okolice Ptuj. Dragi g. urednik! Danes me je vodil moj poklic od Radgone čez sv. Trojico nasproti sv. Bolfenka in sv. Urbana. Po naključju sem šel pri sv. Trojici v neko gostilno, kjer mi pride „Slov. Gospodar“ v roke. Našel sem v tem lažnjivem listu tudi dopis iz Bišekega vrha o g. predstojniku in o g. okrajnemu načelniku Ornigu. Dotični črni dopis se norčuje, ker je občina g. Orniga imenovala častnim občanom. „Gospodar“ pravi, da Ornig ne gradi cest s svojim lastnim denarjem. Oj ti črno klevete ti! Ali drugi predstojniki in načelniki morda iz lastnega mošnjička delajo? Pa če bi Ornig tudi svoj denar za ceste dajal, klerikalci bi ga vendar napadali, ker se ne klanja vsaki črni sukni in ker mu je za ljudstvo, ne pa za ljudske izkoriščevalce. Le poglejte ceste v ptuj-skem okraju, kakšne so danes in kakšne so bile začasa prvaškega gospodarstva! Mislim, da si je vrlji g. Ornig častno občanstvo resno zaslužil. Klerikalci seveda bi menda raje take politične duhovnike za častne občane imenovali, kateri kvarijo otroke, kakor svoj šas znani pop iz Sv. Bolfenka. To bi bili častni občani za klerikalce. Jaz sem napisal pod dotični „Gospodar“ besedo „laž“ in sem odšel. Mi napredni kmetje držimo skupaj in klerikalna laž se bode nad nami razbila! Domačin.

Stojnce pri Ptuj. Ako človek po svetu gre, potem kaj vidi in čuje. Dne 9. t. m. šel sem po cesti proti sv. Barbari. Oslabel sem ter prišel do gostilne g. Florjančiča, kjer sem se pri kozarcu dobrega vina malo spočil. Kar nakrat vidim skozi okno nekega gospoda pri zunaj stoječih vozniških; ta gospod je konjem zobe gledal. Vprašam gostilničarja, kaj je to za en gospod. Gostilničar je molčal. Ali drugi gostje so mi povedali, da je to g. kaplan iz Ribnici na Pohorju, ki konjem zobe gleda. Gotovo torej s konjem trguje. Bil je tudi tako oblečen, kakor kak „rosshendler.“ Doma pri očetu si je obleko izposodil, da bi preoblečen lažje kupčije delal. Bajne trguje tudi z vinom, kar se mu je še tisti dan poznalo. Tudi občino moram pohvaliti, ker ima tako dve pridni gostilni, kjer stadi dva gostilničarja, ki prav rada ljudem postrežeta, zlasti pa ženskemu spolu. Slišal sem, da je eden zaradi hitre postrežbe dobil 14 dni zapora. Kadar bodem spet skozi Stojnce potoval, bodem že kaj novega povedal.

Spodnje Žerjavce pri Sv. Lenartu Slov. gor. Že dolgo je, odkar bi že občinske volitve razpisane biti morale, a vendar še sedaj nič ni slišati od njih. Ako se to tedaj ne bode kmalu zgodilo, bodedo morali c. k. glavarstvo opozoriti nato in prositi, da se naš predstojnik pouči, kedaj da so te volitve za razpisati!

Novice.

„Slovenec“ in poštenje. Pred par meseci objavil je znani nemški pisatelj dr. Hans Ludwig Rosegger v „Grazer Tagblattu“ lepo povestico. Par dni pozneje izšla je ista povest v slovenskem prevodu v glasilu klerikalcev „Slovenec.“ Dotični prevajalec pa je poštenjak prav čudnega kalibra. Spremenil je namreč naslov povesti in izpustil ime pisatelja. Z drugimi besedami povedano: ukradel je na zviti način Roseggerjevo delo! Postava je žalibog tako zastarela, da se take tatove na duševni lasti ne more sodnijsko zasledovati. Ali uredništvo „Slovenca“, ki se izgovarja na nekega klerikalnega „študenta v

Gradcu“, bi moralo imeti samo toliko poštenja in dostojnosti, da bi to napako popravilo. Pa pobožni gospodje Štefetočnega kalibra ne poznajo takih obzir in so ednostavno molčali. Vedeli so in priznali so, da je bil g. Rosegger obkraden, — ali niti mezinca niso ganili, da bi mu dali zadostojenje. Res ni čuda, da ima slovensko časnikarstvo in slovensko pisateljstvo z vsakim dnevom slabše ime ter da se poštna javnost polna gnjusa od takih revolver-žurnalstov obrača. Sicer pa je tudi prav čudno, da ravno tisti „Slovenec“, ki bi najraje vsacega drugovernika in vsacega Nemca kar v žlici vodi potopil, vendar tako rad sesa na bogastvu nemških in celo protestantskih pisateljev. Čudno, res čudno je to!

„Za denar ti dušo svojo prodam“... s temi besedami je označil zadnjič umrli pesnik. Aškerc gotove vrste ljudi. Zanimiva je v tem oziru tožba, ki se je ravnokar začela med bivšim knezoškofom v Olomucu dr. Kohnom in njegovim naslednikom dr. Bauerjem. Stvar je sledeča: Olomuški nadškofje plačevali so v verski sklad vsako leto 164.000 kron. L. 1908, pa so izvedeli, da bi jim to ne bi bilo treba plačati. Nadškof dr. Bauer dobil je vsled tega okroglo en milijon kron nazaj plačanih. Ta denar, ki mu je tako nepričakovano v naročje padel, hotel je dr. Bauer porabiti za saniranje gotovih bankerotnih klerikalnih podjetij v Ljubljani. A zdaj pride prejšnji nadškof dr. Kohn in pravi, da je on dotični denar vplačal, da ga on tudi nazaj zahteva in da hoče on lepi milijonček raje za-se nego za klerikalna podjetja porabiti. Tako se je pričela tožba med škofoma. Kaj neki bi Jezus rekel, ko bi prišel zopet na svet? Mislimo, da bi zopet pograbil bič.

Draga tožba. Med telefonsko družbo v Londonu in angleško vlado se vrši zdaj velikanska tožba, pri kateri se gre za okroglo 420 milijonov markov. To je pač največja tožba, kar jih poznamo. Vsaka ura sodnijske razprave košta 3—4000 markov. Stranka, ki bode izgubila, plačala bode torej precej stroškov. Računa se, da bode razprava šest tednov tekla. Le v predizkavi je imelo 600 oseb skozi 18 mesecev dovolj opraviti in je to že okroglo 5 milijonov koštalo. Akti tvorijo že tako velike tiskane knjige, da se glave sodnikov in advokatov komaj iz gore teh aktov vidijo.

Blazina iz brk. Podčastniki 44. dragonskega regimenta v Nischegoru na Ruskem so si pustili vsi svoje brke postrici. Iz odstranih brk so pustili napraviti mehko blazino, ki so jo darovali ruskemu prestolonasledniku v spomin. Bati se je le po našem mnenju, da bode carjevič za to blazino rabil mnogo — Zacherlina!

Kralji in obleke. Od vseh vladarjev izdaja za obleko največ ruski car. Le njegov civilni krojač dobi pa 40.000 markov na leto, njegov uniformski krojač pa po 60.000. Seveda car ne nosi obene obleke več kot trikrat, plača pa za vsako obleko najmanj 240 markov. En cilindar košta carja čez 100, en par rokavic čez 40 markov; vsako leto si kupi pelc za najmanj 9000 markov. Kralj Jurij V. izdaja na leto za obleke 80.000 markov. Španski kralj Alfonz izdaja največ za židane srajce: porabi jih na leto več tucatov, plača pa za vsako 150 frankov. Nemški cesar izdaja za vojaške obleke na leto okroglo 80.000 markov, za civilne obleke pa jako malo; edino lepe kravate ima rad. Najmanj izdaja za obleke norveški kralj; marsikateri boljši meščan ga v tem oziru prekosil.

Žetev l. 1911. Poljedelski minister objavlja statistiko o žetvi l. 1911, ki je prav zanimiva in kateri hočemo tudi mi par podatkov posneti. Glasom te statistike se je na Avstrijskem v preteklem letu nasadilo z ječmenom, ovsem, pšenico, ržjo in koruzo nekaj čez 6½ milijonov hektarjev i. s.: pšenica 1.21 milj. ha, ki so dali 16.02 milj. met. centov; rž 2.02 milj. ha je dala 26.44 milj. met. centov; ječmen 1.09 milj. ha je dala 16.2 milj. met. centov; koruza 0.3 milj. ha je dala 3.04 milj. met. centov. V teh številkah se zrcali lanska žitna žetev, ki ni bila posebno dobra.

Svinjerejo po celem svetu kažejo sledeče številke: Združene države 48.000.000, Nemčija 22.150.000, Avstro-Ogrska 13.600.000, Evropejska Rusija 12.320.000, Francoska 7.350.000, Kanada 3.000.000, Anglija 3.700.000, Italija

MOJA STARA

Iskalo me uči, da rabim za ogrevanje moje kože le Stecken-
pferd-lilijino-mlečno-milo od trdke Bergmann & Co.,
Telschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

2.500.000, Španija 2.400.000, Rumunska 1.800.000, Danska 1.500.000, Argentinja 1.500.000, Belgija 1.200.000, Portugal 1.000.000, Švedska 1.000.000, Srbija 910.000, Nizozemska 865.000, Mehika 620.000, Švica 550.000, Bolgarija 500.000, Kaplanska 400.000, Norveška 320.000, Japonska 300.000, Novi Seeland 250.000, Novi Süd-Wales 240.000, Viktorija 220.000, Evropejska Turčija 210.000, Urugvaj 181.000, Čile 178.000, Grška 175.000, Luxemburg 138.000, Queensland 125.000 in Algier 112.000 svinj.

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Profesor“ Kolarič v Ptuj u sicer ne čita naše „šnopsarske kuge“, — kakor se olikano izraža ta baje „akademsko izobraženi“ gospod, ki je v svojem privatnem življenju tudi katoliški duhovnik. „Stolz wie ein Spanier“ nastopa možakar. A v kljub temu mu moramo danes nekaj odgovora posvetiti. Evo odgovor! Kolarič je trdil, da nekdo svoje dekle niti v Velikonoči domu ni pustil. Na naše vprašanje, kdo je ta „nekdo“, nismo dobili odkritega odgovora. V eni zadnjih številkih „Straže“ le pravi Kolarič, da „vedno tisti, ki vpraša.“ Bržkone meni torej našega urednika Linhart. Na tej podlagi izjavljamo, da je g. „profesor“ Kolarič s vojo trditvijo nesaravno lagal. Opozarjamo ga, da ga bomo smatrali toliko časa za lažnika, dokler svoje trditve ne popravi ali ne dokaže! To je eno! Ker Kolarič doslej ni imel poguma, imena povedati, tudi mi tega nismo dolžni. Vendar pa smo pripravljeni povedati ime tiste dekle, ki je Kolariču p. k. hotela svoje krvave krajcarje zapustiti. Nam se ta dekla smili, da bi njeno ime po javnosti vlačili. Ali v uredništvu je na razpolago! To je drugo! V ostalem pa si „profesor“ Kolarič ne sme domišljavati, da se morda kdo njegove debele gorjace ali njegovega olikanega izraževanja boji. Ne, ta gospodek nas ne boče spravljal v kozji rog! Mi se mu le zahvaljujemo za njegovo neprostopolno priznanje, da je on (c. k. profesor Kolarič!) ptujski dopisnik hujškajoče mariborske cunje „Straže.“ Kolarič je torej tisti, ki sramoti mesto in prebivalce, od katerih živi, po mariborski „Straži.“ Svoje podatke dobiva seveda od ednakih črnih gospodov in od — pijanih babnic, ki po sejmišču špargeljine krađejo; te babnice privoščimo Kolariču, čeprav bi ravno one zaslužile ime „šnopsarske kuge.“ O teh

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

babnicah in njih zvezi z gotovimi črnimi gospodi bomo ob priliki še kaj povedali... Veseli nas torej, g. profesor, da vemo, da ste Vi dopisnik „Straže“! Vi torej, ki nosite duhovniško suknjo, ste dopisun najžalostnejšega slovenskega lističa, čeprav ste stopili s tem v krog političnih agitatorjev. Vi torej zasramujete po „Straži“ nemške Ptujčane, čeprav živite zgolj od nemškega kruha! Ali ni sramota, grda sramota, ake bevska nad Nemci človek, ki mu vendar nemški kruhek tako presneto diši? Vse to, pane Kolarič, so odprta vprašanja. Sicer ste pa Vi tudi c. k. profesor. Vprašamo tedaj pristojno oblast: Ali je pravilno, da je c. k. profesor na nemški gimnaziji obenem dopisun ene „Straže“, zasramovalec nemštva in politični agitator najnižje vrste? Ali je to pravilno? Ali sme c. k. profesor poslušati čenče pijanih bab ter jih potem objavljati v sramotenje mesta, v katerem živi in se redi? Vprašamo vse to in ako ne dobimo primerne odgovora, znali si bomo sami odgovor sestaviti! Toliko smo hoteli „profesorju“ Kolariču za danes povedati.

Bojkot je v zmislu naših kazenskih postav strogo prepovedan. In vendar ima vsa slovenska „politika“ pravzaprav edini namen, bojkotirati Nemce in naprednjake. Poskus bojkota, kakor so ga prvaki s svojimi zločinskimi „konzumi“ napravili, se je seveda popolnoma izjalovil. Tisočeri slovenski kmetje proklinjajo še danes to žalostno idejo. Istotako se je izjalovil poskus s prvakišimi posojilnicami, zadrugami in drugimi enakimi podjetji. Zato pa poskušajo ti gospodje zdaj zopet z oostriim bojkotom od osebe do osebe. Dobili smo v zadnjem času v tem oziru razna poročila. Vsaka zastarela frajlica v tej ali oni slovenski šoli izrablja že svojo službico v bojkotne namene. Vsak klerikalni uradnik skuša kmete na svojo pot spraviti. In kar politični duhovniki v tem oziru počenjajo, presega sploh vse meje... Kaj ko bi Nemci isto sredstvo v političnem boju poskusili? To bi ne bila zanje nikakoršna težava, kajti nemški narod res ni v nobenem oziru od slovenskega odvisen. Potem bi seveda prvaki kričali na vse pretege. Klicali bi vrage in državnega pravdnika na pomoč... Za se pa zahtevajo prosto roko, da uničijo tega ali onega nepraveškega podjetnika! Iz popolnoma zanesljivega vira vemo, da se tudi pri deklških zborovanjih naših klerikalcev posle v bojkot hujška. Mi vemo, da se jim uči laž proti gospodarju, laž in sleparijo, kakor jo dovoli znana čudovita ligurijanska „morala.“ Vse to vemo in polagoma nam boče tudi potrpežljivost počila. Opozarjali bomo enkrat državnega pravdnika na gotove hujške v bojkot. Naš obrtnik in trgovec si morata pošteno in s težkim delom svoj kruh zaslužiti. Zato nima nikdo pravice, da bi jim ta kosček kruha od ust odtrgal!

„Straža“ — se v zadnjih številkih siloma jezi, da so na svetu tudi protestanti. Nas take reči res ne zanimajo, kajti v „Štajerčevi“ stranki nimamo drugovernikov nego katolikov. Dotaknili bi tudi te zadeve ne, ako bi se ne spominjali dejstva, da je slovenskim klerikalcem vera le pesek za oči. Kaj bodele psovali protestante, gospodje okoli „Straže“, ko ste vendar pri raznih volitvah že podpirali socialiste! Podpirali ste kandidate tiste stranke, katere je že po svojih voditeljih izjavila, da je „hudič edina dostojna oseba v katoliški veri.“ Podpirali ste pri volitvah glavne agitatorje „Proč — od — Rima“! Podpirali ste judovske kandidate in delali zanje prave politične procesije. In v divji politični strasti izjavil je eden vaših pristašev, politični duhovnik na Koroškem, da se zveže tudi s hudičem, kadar se gre proti Nemcem... In taki ljudje naj bi imeli pravico, psovati in hujskati proti protestantom? Gospodje klerikalci, vi ste v žep Judi, pri babah Turki in le na jeziku ste Kristjani!

Vbogi fant! Kakor znano imajo pri mariborski „Straži“ nekega na pol študirane fantačka za „urednika.“ Že na pisavi „Straže“ se pozna, da je fant nezrel in da je edina njegova zmožnost, izprazniti kozarce po farovških gostijah. Fantič se piše Kemperle in njegovi slovenski liberalni sobratje so mu dali primerno ime „Gimperle.“ Ker je fantek pravzaprav revež in le orodje v roki politične kaplanokratije, nimamo vzroka se z njim pečati. Omeniti smo hoteli le

slučaj, ki dokazuje, da je Kemperle postal malo domišljav. Zadnjič je imelo v Mariboru neko nemško društvo neko slavnost, popoldne, se-ziroma za povabljenе goste. Ta kemperle pa je bil menda zopet pri nekem fajnu na večerji; zato je imel precej napite krvi in šel je — „jeder Zoll ein König“ — mitično nemško slavnost. Upal je, da ga bode Nemci za ušesa prišli in čez koleno pokajti potem bi prišel kot mučenik v klerikalno pratiko. In morda bi mu dal Korošec pote posebni „foršus.“ Pa Nemci so bili tako dobni, da niso tega „špasa“ razumeli. Niti prošeni kľofot niso fantičku dali. Edino so mu, da naj gre iz sobe, pa da naj hitro Hlačice so se mu tresle in šel je... Zdvigal je po svoji „Straži“, da se „Alldeutsche Gimperle boji...“ Ej, fantek, kdo neki tebe bal? Saj si že na „štajercijanskim“ tako milo jokaj, da si bil ves — moker, v in zgoraj. Takih fantičkov se res nikdo ne Nikar se torej ne napihuj, kakor tista želja je hotela biti volu podobna...

Za dekle se potegujejo zdaj, kakor s trgovanjem času že parkrat poročali, naši klerikalni mogotci. Tudi mi smo dovolj človek ljubi, da bi privoščili deklam boljše življenje. Ali mi pravimo, da ravno klerikalci nimajo nobenega vzroka, jamrati čez življenje? Kajti vsakdo vè, kakšno življenje imajo v farovžih, ako se ne pokorijo gotovim klerikalnim željam gospodov. Napolnili bi lahko celi svet s takimi dekle, da so morale dekle iz gotovih farovžih naravnost pobegniti, da so rešile tisto, kar po naukih katoliške cerkve najsvetejša mladenke. Ali morda ni res, gospodje? Kateri pa starejših poslov tiče, jih gotovo tudi vsakem oziru častimo. Ali to je gotovo, da sel ni dosti vreden, kadar pričena na komarji mladih gospodov in v družbi „čukov“ tercijalno igrati. Med pobožnostjo in tercijalstvom je velika razlika. Bog je zapovedal moliti, delati, ne pa moliti in „teater“ igrati! Po družine, pri katerih so posli že dolga leta useljeni, gledajo tudi nanje in so jim v vsakem oziru na pomoč. Najboljše nemške in protestantske družine v Ptuj imajo že skozi desetletje ene in iste posle v hiši. In dobro gre tem štenim deklam, čeprav se jih od vseh strani vse mogoče načine hujška. Z eno besedo: klerikalci naj pustijo posle pri miru, kajti ti igrači v rokah ljudi, katerim je vera tudi le „teater.“ Mi smo že zadnjič rekli, da bode v tem oziru druge strune navili. Kajti ta skarija je že naravnost škandalozna. In gospodje v Ptuj nas bodejo res naprosili, izpolnimo svojo obljubo. Zatorej še enkrat: Klerikalci, mirujte! Dajte svojim poslom, jim gre! A pustite druge pri miru!

Zaradi procesije napada „profesor“ Kolarič v svoji „Straži“ ptujskega župana in podžupana. Ej, gospod, nikar se ne vznemirjajte! Vam bilo prav dobro znano, da je bil g. župan bolezen od Ptuja odsoten in se torej letos ni udeležil procesije. Sicer pa bode po našem skromnem mnenju g. „profesor“ Kolarič šel, da imel pravico, da koga zaradi procesije ne leguje, kadar bode za katoliško cerkev tudi daroval, kolikor je že g. Ornig daroval. Z kom katoličan biti, to zna vsaka šleva...

Posledice obstrukcije. Piše se nam: Zbogom, so torej slovenski poslanci s svojo brezobzirno obstrukcijo dosegli, da se je razpustilo vodstvo za zgradbe ob Dravi (Draubauleitung), ki imelo izvršiti ob štajerskega deželnega zbora sklenjeno regulacijo Drave. Pisarne stojijo prazne. In vendar je bilo vse prepotrebno ob Dravi le od tega odvisno, da se v deželni zboru potrebna denarna sredstva dovolijo. Posledice regulacije Drave je že sklenjena in edino denarna sredstva je bilo še dovoliti. To pa ravno slovenski poslanci s svojo obstrukcijo prečili! Te zgradbe ob Dravi bi se bile moč že davno pričeti; biti bi morale nekako naloževanje sedanjih, z velikimi sredstvi uresničevanih zgradb ob Dravi. Tako bi se moč stotisočev ljudskega denarja prihranilo. Slovenski poslanci tega niso dopustili! Oni so krivi, da se je pisarno razpustilo in da se bode ralo polagoma tudi dosedanje varstvene zgradbe zanemariti. Nesreča, gospodarska škoda, posledica slovenske obstrukcije v štajerskem

delnem zboru. Kaj neki bode slovensko ljudstvo k temu počenjanju „svojih“ poslancev reklo? Temo sicer, da bodejo ti slovenski poslanci v bogo ljudstvo zopet za nos vodili, da bodejo resnico na znani način zavijali in pačili; ali enkrat se bode ljudstvo že prebudilo in bode od poslancev resni obračun zahtevalo!

Zopet klerikalni polom! „Slov. nar.“ piše: Gospodinske šole na Teharjih pri Celju je — konec. Kakor smo svoječasno poročali, je bila med zahtevami klerikalnih deželnih poslancev, na podlagi katerih bi se naj ustavila obstrukcija, tudi izdatna deželna podpora za gospodinjstvo šolskih sester na Teharju pri Celju — le ne popolno podeželjenje tega zavoda. Katoliško podporno društvo v Celju, v katerem ima besedo gg. vikar Gorišek, drž. posl. dr. Benkovič, opat Ogradi in dr., je kupilo svoječasno mnogo Englove posestvo na Teharjih za klerikalno gospodinsko šolo. Društvo seve nima veliko denarja, darežljivost gg. fajmoštrov tudi ni nujno kako velika — saj je znano, da vzdržujejo na pr. „Slovensko Stražo“ boječi slovenski govori in obrtniki — in tako je šla s to šolo od vsega začetka. Teoretično je bila stvar preveč lepa; na tem zavodu naj bi se pod vodstvom šolskih sester in famoznega teharskega klerika Čemažarja vzgojile zagrizeno klerikalne dušne, ki bi pred vsem z vsemi sredstvi pritiskale na svoje starše in može, da bi trobili v klerikalno politično trobento. Ali praktično jo bilo to le težko izvesti, zlasti ker je bil študentski deželni odbor težko prepričati o nujni potrebi te šole. Došla je obstrukcija, na deželno pomoč ni bilo več misliti — in gospodinske šole na Teharjih je konec. Inventar šole je že prodan, ostalo zapuščino menda še prodajajo. V tem slučaju so klerikalni deželni poslanci uničili lastno strankino podjetje ter same sebe in podjetne svoje celjske somišljenike grdo blamirali. Bog ve, če niso napačno računili: ako bi obstrukcijo ustavili, bi bogaboječi štajerski deželni odbor navzlic vsej finančni mizeriji morda spetil lepe tisočake za šolo — in katoliško namno delovanje bivših gojenk tega zavoda bi

bogato povrnilo težko žrtev dr. Benkoviča in dr. z opustitvijo obstrukcije. Pa — morda še ni vse zamujeno; dr. Benkovič si rad izposoja naše ideje, morda se loti tudi te!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdico so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 24. junija pri Sv. Lenartu v Slov. Gor.**, Sv. Ivanu (Št. Janžu) na Drav. polju**, okr. Ptuj; v Podsedri**, okr. Kozeje; v Konjicah**, v Ljubnem*, okr. Gornji Grad; v Ribnici**, okr. Marenberg; v Laškem** — Dne 25. junija v Ormožu (svinski sejem). — Dne 26. junija pri Sv. Križu pri Ljutomeru; v Mariboru*; v Ptuj (svinski sejem); v Imenem (svinski sejem) okr. Kozeje. — Dne 27. junija pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; na Ponikvi*, okr. Smarje, na Bregu pri Ptuj (svinski sejem). — Dne 28. junija v Brežicah (svinski sejem). — Dne 29. junija v Sv. Petru, okr. Gornji Grad. — Dne 30. junija na Sp. Poljskavi*, okr. Slov. Bistrica; v Trnovcu*, okr. Ptuj; v Rajhenburgu**, okr. Sevnica; v Račah**, okr. Konjice. — Dne 1. julija v Ormožu*; na Ptujski (Črni) gori*; v Celju*. — Dne 2. julija na Ptujski (Črni) gori; na Polensaku pri Ptuj; Šent Ilju pod Turjom**, okr. Slov. Gradec; v Remšniku**, okr. Marenberg; v Ormožu (svinski sejem); v Radgoni; v Petrovčah**, okr. Celje; v Marija Tinska**, okr. Smarje. — Dne 3. julija v Ptuj (konjski, govejski in svinjski sejem); v Imenem, okr. Kozeje (svinski sejem). — Dne 4. julija na Muti**, okr. Marenberg, v Vojniku*, okr. Celje; na Bregu pri Ptuj (svinski sejem). — Dne 5. julija v Rogatcu (svinski sejem). — Dne 6. julija v Spielfeldu*, okr. Lipnica; na Bregu pri Ptuj*; v Brežicah (svinski sejem).

Iz Maribora se nam piše: Kolektivna zadruška mariborske okolice daje svojim članom na znanje, da se bodejo od 23. junija naprej uradne ure v gostilni „goldene Birne“ (nasproti Magdalenske apoteke) obdržale.

V Konjicah se je vršilo dne 11. t. m. premiranje živine za konjski okraj. Premiralo se je 12 bikov, 23 krav, 5 telic in 7 kosov mlade živine. Izplačalo se je na premijah za biko 620 K, za krave 560 K, za telice 150 K, za mlado živino 170 K, skupaj torej okroglo 1500 K. Premiranje je dokazalo prav lep napredek tukajšnje živinoreje, zakar gre naprednemu okrajnemu zastopu po priznanje.

Najdla je v Ptuj gdč. Mici Panzer 200 K denarja. Izročila je denar takoj policiji. Kmalu je prišla tudi kmetica, ki je denar izgubila. Gdč. Panzer ji je še od najdnine 10 K darovala.

Vlomil je neznani tat v trgovino Franca Sedmink v Podlogu in ukradel 40 kron denarja ter nekaj blaga. — Istotako je neki tat vlomil pri posestniku Abramcu v Sevnici in ukradel 300 K denarja.

Vlom v cerkev. Preteklo nedeljo opoldne vlomil je neki mladi tat v ptujski farni cerkvi v dva nabiralnika. Pri tretjem nabiralniku je bilo njegovo orodje preslabo. Ukrasti ni mogel mnogo, ker je mežnar šele pred par dni nabiralnike izpraznil.

Pod voz prišel je 5 letni deček ptujskega lampista Fiana. Ranjen je na nogi. Ni dosti manjkalo, da ni prišel še pod drugo kolo. Stariši naj bi vendar svoje otroke malo bolj doma držali. Cesta ni igrišče!

Zastrupiti z morijom se je hotel v Mariboru strojevodja Artur Radl. Težko bolanega so odpeljali v bolnišnico.

Konj splašil se je vsled automobila posestnikovega sinu Juriju Tramšek na poti v Zalec. Konj je padel na fanta in mu zdrobil prsa. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Pazite na deco! V Konjicah prišel je šolar Jakob Strašek v kolesje mlina; zmučkal mu je roko popolnoma.

Zaradi bab. V sv. Florijanu je prišel fant Janez Turk k hiši posestnika Perkovič, v katerega hčerko je zaljubljen. Končno se je skregal in s stebel z očetom svoje izvoljenke. Oče je fanta z debelim polenom naklestil in težko ranil.

Vlomil so se v zadnjem času v Ljutomerškem in radgonskem okraju hudo ponavljali. Orožnikom se je zdaj vendar posrečilo, da so

vsaj nekaj teh zločincev vjeli. Zaprli so namreč v bližini Varaždina zakonsko dvojico Maurin. Upati je, da se bode zdaj še ostale tatove dobilo.

Obesil se je v zaporu v Gradcu pekovski pomočnik Konrad Ornik iz mariborske okolice, ki je bil zaradi tatvine zaprt.

Nesreča. Na vožnji od Rimskih Toplic v Zidanimost padel je delavec Vinko Brinar iz držine. Pretresil se je možgane in se smrtno nevarno ranil.

Zaprl so v Celju posestnikovo hčerko Marijo Belina zaradi odvajanja telesnega sadu. Bila je že enkrat zaradi tega zločina zaprta.

Z nožem sunil je v celjski okolici fant Albin Starovasnik tovariša Ignaca Skrubi in ga težko ranil.

Suroveži. V Bukovcih pri Slov. Gradcu trpinčila sta Marija Grešnik in njen mož Izidor lastno mati, staro Marijo, na neusmiljeni način. Hotela sta dobiti nekaj denarja, ki ga je revica še imela. Zagovarjati se bosta imela pred sodnijo.

Zaprl so v Mariboru hlapca Franca Vrečar, ki je v Radgoni konje kradel. Oddali so ga deželni sodniji v Gradec.

V pijanosti šel je posestnik Jožef Skrabl iz Ostrožne od Ponikve domu. Na poti je zaspal. Dve dekli sta to videli in mu ukradli 115 kron. Orožniki so tatice vjeli.

Požigalec. Poročali smo že zadnjič, da so konjski orožniki zaprli posestnika Jožefa Bezenšek iz Preloge, ker je ta lastno hišo zažgal. V zaporu je priznal še tri druge požige. Že v letih 1902, 1908 in 1910 je skupno s svojimi sorodniki zažgal svojo hišo. Vsakokrat je vse zgorelo. Tako je dobil Bezenšek vedno vso zavarovalnino v zneskih od 5—6000 K. Kér je vedno za 1000 K več zavaroval, nego je bila hiša vredna, zaslužil je zločinec na ta način okroglo 4000 K. Bezenška, njegovo ženo, brata in dvoje sester so oddali sodniji.

Vlomili so tatovi pri kmetu Arzenjak v Dramljah. Ukradli so 60 kil špeha, 50 kil masti, mesa in klobas. Škode je za 200 K.

Lep sosed je Leopold Puher v Gorici pri Celju. Zadnjič je prosil svojega sosedu za 60 K posojila; sosed Aršek mu je tudi denar dal. V zahvalo pa je Puher še 40 K ukradel. Dali so ga pod ključ.

Ogenj. V Brezju pri Sevnici je pogorela vinska klet posestnika Jožefa Zupancič. Škode je za 1600 K. V pepelu so našli gasilci človeške kosti. Bržkone je kak tujec v kleti kadil in zažgal ter pri temu svoje življenje izgubil.

Obkradel je neznanec natakarija Jeana Wruss v Straschillovi gostilni na Bregu pri Ptuj. Vzel mu je iz mize okroglo 50 K. G. Wruss obljubi tistemu, ki tata dobi, večjo darilo.

Porotno sodišče v Mariboru je obsodilo hlapca Janeza Kapun na 5 let težke ječe, ker je svojemu gospodarju Roškarju pri Mariboru hišo zažgal in za 7000 K škode napravil. — Pri gasilnem plesu v Jeruzalemu zabodil je Ignac Ivanšič kovača Kemenovič. Sunil mu je nož dvakrat v srce, tako da je bil ta takoj mrtev. Ivanšič je trdil, da je ravnal le v silobranu; zato je bil tudi samo na 8 mesecev zapora obsojen.

Zaprl so v Celju nekega moža, ker je izdajal ponarejene 5 kronske kose. Našli so pri njem 500 K denarja. Dotičnik pravi, da se piše Jože Gajšek in da je v sv. Jurju doma.

Iz Koroškega.

Korošci! Prvaški kujskači, ki prihajajo z medenimi lažmi čez Karavanke, so danes na Koroškem pričeli ono usodepolno gonjo, katere posledica zamore biti le splošni gospodarski polom. Z neverjetno predrznostjo psujejo ti ljudje lepo koroško domovino, z najgrš brezobzirnostjo napadajo one može, ki hočejo v stari poštenu navadi, Slovenci skupno z Nemci, za napredek in boljšo bodočnost delovati. Danes ni na spodnjem Koroškem skoraj nobene poštenega, v javnosti delujočega moža, katerega ne bi klerikalni lažnik „S-Mir“ že napadel ali pa katerega ne bi ta ali oni politikujoči pop raz prižnice opsoval. Taki napadi seveda niso dragi. Dokler je „S-Mir“ pod zaščito ljubljanskih porotnikov, toliko časa ne more nikdo njegovih urednikov za blagoslovljena ušesa pred sodnijo privleči. Sodnije se bojijo ti klerikalni

Mnogo več mleka in putra

Vaš praski, ki vam dan Vaccin v krmo daje, kajti Vaccin vaš deček mleka za eno tretjino in napravi mleko poleg tega mnogo krave ostanje obenem bolj zdrave.

Mnogo hitreje se spitajo prašiči,

in vaša krava dan nekaj Sutilina. Vaš vsakomur, ki hoče kaj natančnejšega izvedeti, moja vaša živinorejo preprosto knjigo „Tierärztliches Hausbuch“ (veterinarska domača knjiga)

popolnoma zastoj!

Tako mi pišejo izkušeni kmetje o Vaccinu in Sutilinu: Ni takoj nobenega mleka več, zdaj zopet 15 litrov! — Ena krava je postala v štiri tednih za 20 kg. težja nego druga! Mleka in Vaccin iste izvrstni sredstvi!

Vaši prašiki, namreč Sutilin in Vaccin, so izborna sredstva za spajanje prašičev in zvišanje mlečnosti pri kravah ter za vzgojo mladih prašičkov. Krava, ki skoraj nobenega mleka več ne da, mladi danes do 15 litrov mleka in postaja tudi mnogo bolj zdrava. Svinja, ki sem jo hotel spitati, zredila se je v enem mesecu za 20 kg bolj nego druge, ki jim ne dajem Sutilina. Tele praski tudi krepkeje. Zato ostanemo Vaši hvaležni odjemalci. Naj vam si želijo tudi Vaših rednih pripravov; zato jim pišite, gg. K. Štala, K. Svoboda, tukaj, in Fr. Barlak iz Sana.

S postovanjem

J. Maly, Horni Opolany, p. Libice.

Bojje hodi Jezus Kristus!

Spotovan gospod!

As sem pri Vas najprvo pet doz praška za svinje in krave dobil in smo že takrat izpoznali, da živina, ki ta prašek dobiva, mnogo bolje zre. Razdelil sem praške med moje sosedu in so ti ga spaval. Krave, ki prašek vsak dan dobijo, so zdrave in je pri njih mnogo več mleka. Svinje rastejo hitro, so zdrave in dajejo dobro masno. Sosedu, ki sem jim prašek posodil, so isto tako postali, da je ta prašek jako koristen.

Danes pišem posebno karto tretjič po Vaše praške. Pošljite mi tudi, prosim, knjigo „Tierärztliches Hausbuch“ za prašek priručni Bog plati!

Georg Sotkowaki, Mosty p. Jablunkau 109, Avstr.-Šlezija.

Veselo postovanjem gospod!

Odkrilo vam moram priznati, da je Vaš prašek Vaccin izredno izvrstni prašek. Moja krava je suha, že suha kupljena, da je jo v štirih dneh 15 litrov mleka; potem sem ji dajal krompirja in ona mi sem pravil mlečnost na šest litrov. Ali oves in krompirja so mi predragi in tako sem moral z njimi ponehati; krava pa mi je dajala zopet le štiri litre. V „Österr. Volkszeitung“ sem sem od Vašega Vaccina in sem naročil poizkušne doze. V 8 dneh se nisem ničesar čutili, ali v 14 dneh se je zvišala mlečnost na 5 litrov, par dni pozneje na 6 litrov; videl sem, da nadošla Vaccin krompir in oves. Vaše izborni sredstvo zasluži vso pohvalo!

S pozdravom

Joh. Forthuber, hišni posestnik, Schalchen, O.Ö.

Mnogo stotin takih pism dobivamo od ljudi, ki so Vaccin in Sutilin preizkusili.

Fale tako na nadvoj. komornega liferanta M. Paruskovich,

114. Duna, Mariabillerstr. 61, Postfach St. 18.

Na duna in izbirna sredstva nadvojvode, komornega liferanta M. Paruskovich, Duna, se dobijo vedno sveža.

Garni zaloga za planinske dežele: Mag. pharm. Ig. Schille, vzdrževna drov in sanitetnih predmetov „zum Samariter“, Gradec, Habsburg 14.

poštenjaki, kakor se boji hudič križa! In dokler ne bode v Avstriji uveljavljen poštenu „kancel-paragraf“, toliko časa bodo smeli brezbožni politični popi raz prižnice vse tisto blatiti, kar ne paše v njih šaro... Ljudstvo je takemu nepoštenemu divjanju na milost in nemilost izročeno. Ne more si pomagati, ker nima nobenega zagovornika in ker se vsakdo sam boji pred omenjenimi nasilneži. Ljudstvo je revno in ko- nečno tudi zapeljano, tako da pravzaprav ne vè, kje je resnica in kje sleparija... V takih resnih časih potrebuje tudi koroško ljudstvo poštenih braniteljev, ki se nevstrašeno postavijo na njegovo stran. Pomoči potrebuje ljudstvo, orodja potrebuje, da se brani. V današnjih časih je seveda duševna moč najboljša in najizdatnejša. Z njo si more človek pomagati, z njo se ubrani svojih nasprotnikov. Res je, da imamo v tem oziru na Koroškem mnogo nemških pomočnikov. Listi kakor „Freie Stimmen“ in „Bauernzeitung“ so nevstrašeni in branijo pogumno koroške pravice proti kranjski hujskariji. V slovenskem jeziku pa ni ničesar ednakega. Gotovi slovenski gospodje so sicer napravili poizkuse, da bi ljudstvo vsaj iz politično-farških verig rešili. Ali napravili so obenem napako, da so hoteli isto ljudstvo vkle- niti v nove verige slovenskih advokatov in srbo- filskih agitatorjev. Tega seveda slovensko ljud- stvo po Koroškem ne potrebuje. List, ki hoče to slovensko ljudstvo v resnici zastopati in braniti in mu koristiti, ne sme biti glasilo no- bene politične ali stanovske klike. Le in edino za ljudstvo mora tak list nastopati. In ljudstvo, to so v prvi vrsti kmetje in obrtniki ter delavci. Za to pravo ljudstvo so slovenski prvaki klerikalne in libe- ralne barve niso nikdar brigali, to ljudstvo jim je bilo vedno le deveta briga. Čimbolj revno in zanemarjeno in zapuščeno je bilo to vboگو ljud- stvo, temveč veselje in temvečji dobiček so imeli njegovi slovenski „odrešeniki.“ V hujska- riji, v ščvanju proti slovensko-nemškemu spo- razumu na Koroškem so bili dr. Brejc in dr. Müller, klerikalci in liberalci, vedno ednaki. In vsi skupaj so gledali, da bi vboگو ljud- stvo poslušalo le svoje zapeljivce, ki so bili obenem njegovi ziralci in izkoriščevalci. Pa nobena noč ni tako temna, da ne bi ji solnce konec napravilo. Tudi na Koroškem bode tako! Zato se je tudi zbudil zagovornik koroških pravic. Ta zagovornik nima ne advo- katskih pisaren ne prižnic. Ta zagovornik je — naš „Štajerc.“ On dela za ljudstvo, ker se bori proti hujskariji in ker se ne vstraši niko- gar. Njegov program je vedno, da je temelj de- želi močni kmetijski, delavski in obrtniški stan; združeni slovenski in nemški kmetje ter obrtniki se ne bojijo nikogar. In zato, prijatelji po Ko- roškem, — delajte, čitajte, agitirajte za „Štajerca“, — čimveč prijatelj bode naš list po Koroškem dobil, tembolj bode uspeval naš boj proti ljudskim sovražnikom!

Opekla sta si prste kranjsko-prvaška advo- kata in vseslovenska agitatorja dr. Brejc ter dr. Müller. Ta dva možakarja sta mislila, da bosta kar čez noč celo koroško deželo v nekako kranjsko filijalko spremenila. Ali sodnija seveda se ne more ozirati na njune hujskajoče želje in je vedno le veljavno postavlo vpoštevala. Hujska- rija je dovela tako daleč, da sta dr. Brejc in dr. Müller pred sodnijo se uprla določbi sod- nika. Sodnik pa je ednostavno razpravo preložil in uporna prvaška advokata celovski odvetniški zbornici naznanil. Zbornica je stvar preiskala in je dr. Brejca ter dr. Müllerja disciplinirala (kaznovala), ker sta s svojim postopanjem svoje kliente oškodovala ter svoje stanovske dolžnosti zanemarila. Müller in Brejc

v svoji prevzetnosti kaj tacega seveda nista pri- čakovala. Pritožila sta se torej na najvišje so- dišče. A tudi to je prvo sodbo potrdilo. Seveda bodejo prvaški poslanci in zlasti modri- jan Grafenauer vsled tega v zbornici škandale delali. Ali to jim ne bode pomagalo. Brejc in Müller sta le našla, kar sta iskala!

Bilčovs (Ludmannsdorf). Piše se nam: V zadnji številki „Mira“ se napada nekega tukaj- šnega učitelja, češ da je enega solarja tepel. Omenimo, da je stvar zlagana. Čudno pa se nam zdi, da so izbrali črnuhi ravno to zadevo za napade. Mi smo v položaju, da povemo celo vr- sto slučajev pretepanarja, ki pa ne zadenejo tukajšnje učitelje, marveč nasprotno stran. Do- slej smo se le zaradi tega nazaj držali, ker nismo hoteli politični boj na osebno polje za- vlačiti. Morda se pridemo! Da se črnuhi tukaj za človeka potegujejo, ki ima toliko masla na glavi in ki je bil tudi že zaradi pijanih ekse- sov sodnijsko kaznovan, dokazuje le, kako me- šana družba se nahaja v vrstah naših nasprot- nikov!

Slov. Bleiberg. Piše se nam: Ljubi „Šta- jerc“! Že dolgo nisi kaj poročal od nas; pa ne smeš misliti, da smo že vsi zaspali. Danes ti pa hočem poročati, da imamo pri nas nekega možaka, črnega junaka, kateri od same modro- sti ne more dati pokoja; modrost ga žene pre- več na — viš. V zadnji številki „Mira“ prosi Boga, da bi dal „nemčurjem“ tudi tako pamet, kakor jo ima on. Tega junaka so zvolili naši „metuljji“ za župana, ker on zna pisati svoje ime, celih devet „ausšusov“ pa še črke ne pozna. Zato pa hoče on, da bi se njemu poštenu napredni Bleiberžani priklanjali, da bi on vzdig- nil glavico, katero že zato bolj „dov“ drži. „Šmir“ se spušča v zadnji številki dalje črez „nemčurje“ in tisti „zavedni Slovenec“, kateri je bil pri uradnem dnevu v Borovljah zavoljo paše, hoče pozreti v svoji krščanski ljubezni, katero klerikalci ne poznajo, svojega soseda, poštenega in tihega moža, kateri je pri občan- jih bolj v časti kakor on, samo za to, ker ne trobi v njegov „ruh“ in se njemu ne priklanja. Sram je pa našega župana žiher, ker on, kateri bi imel gledati, da bi bil med občani mir, trosi zavoljo vsake reči, katera ni vredna da bi go- voril, nemir med ljudstvo. Ne samo Vrbančeve govodi udiho na županov „grund“, ampak žu- panove govodi se pasejo celo v kulturi svojega soseda. Ta župan tudi vkaže, da se mora nare- diti „lesa“ in potem povabi soseda k občini, da mora odstraniti „leso“, ker je tam občinski pot. Take reči dela on, da more sekirati druge. Mi njemu pa danes povemo, da bi modrejše storil, gledati na občino in dal pokoj, drugače bomo morali njemu še pred volitvijo malo takega po- vedati, da za njega ne bo prav prijetno.

Več „nemškutarjev“!

Utonila sta v Ossiaškem jezeru pri kopanju dva slikarska učenca, 17 letni Guido Plazotta in 16 letni Durato Gaute.

Tatvina. V Sv. Martinu bilo je sinovom kmeta Lipp iz stanovanja več ur in verižic v vrednosti 200 kron ukradenih. Tatvine dolžijo nekega Salzmana in Resta, ki sta že zaprta.

Pogorela je v Gutensteinu hiša posestnika Rojaka. Požarna bramba iz Prevalja je prepre- čila razširjenje ognja. Škode je za 3000 kron. Ogenj je nastal, ko so kruh pekli.

Večji požar je bil v trgu sv. Pavel. Pogo- rela je hiša posestnika Stelzl in sosedna hiša posestnika Tangl. Le pridno delo je preprečilo, da ni ves trg pogorel.

Roparski umor. Ključarski mojster Johan Sternath v Beljaku peljal se je p. kr. na kolesu v Müllneru. Tam se je v gostilni zabaval in je baje tudi v neprevidnosti večjo svoto denarja — okoli 600 K — kazal. To je bilo 2. t. m. Ko je

tisti večer gostilno zapustil, ga niso več Zdal so našli mrliča Sternatha v vodi. Pa je dognala, da je bil nesrečnež napaden, jen in oropan. O roparskih morilcih, ki brzkone med nekimi tujimi delavci iska duha ne sluha. Upati je, da jih vendar- la roka pravice.

Skésani tat. Pred kratkim vlomil je v Pachten-mlin pri Libelčah in ukradel denarja ter 3 žepne ure. Zdal pa je brzkone skésani tat ure in denar nazaj.

Vlom pri belem dnevu. V Beljaku tat pri trgovcu Klembas med opoludnans- morom. Ukradel je čez 100 K denarja.

Obesil se je v Gummeru pri Beljaku hlapec Andrej Jošt iz neznanega vzroka.

Pazite na deco! Pri podiranju do Kaltenbergu prišel je 6 letni deček Johan pod padlo drevo; nesrečnega otroka je hudo ranilo, da je bil takoj mrtev.

V apneno jamo padel je neki solar ljaku. Težko opečenega so prepeljali v nico.

Kje je? Iz Raibla se poroča, da je kem domačem prepiru 13 letni mesar Jožef Wiedenhofer svoje stanovanje za- neznano kam odšel. Baje so ga za- Kranju videli.

Nasilni učenec. V Beljaku je učene- Standmann ženo svojega gospodarja hudo pel; zlomil ji je nos in jo sploh hudo r- n.

Cela vas pogorela. V bližini Beljaka gorela vas Vassach. Razven 5 hiš je vse. Vsled pomanjkanja vode in hudega vetra rešilno delo jako težavno. Na pomoč s- tudi vojaki. Goreti je pričelo baje v h- stilne Pacher. Vsa krma je tudi zgorela. ni prebivalci večidel niti zavarovani n- je popolnoma uničena.

Napadli so surovi fantalini v bližini sv. Urbana pri Spodnjem Drauburgu Guttenberger in posestnika Pacnik. Za brez vzroka po njih zbijati. Pacnik je Guttenberger pa je težko ranjen. Glavni pač je kočarjev sin Bastl Wankmann iz Se- Sele dva došla lovca sta suroveže prepo-

Smrtna nesreča. Konj na tla podrli je negnu 75 letno staro Rozo Petušnik. je bila tako težko ranjena, da je kmalu umrla. Baje je hlapec Amlacher nesrečo-

Pobegnili je iz Spittala neki delavec je ukradel tovarišem nekaj denarja.

Zaradi svinjarije so zaprli v Labndu Jakob Hudibre; dolžijo ga pa tudi neka- lščejo hlapca Antona Poznik, ki Veitu svojemu gospodarju voz in konja ter z njimi pobegnili.

Po svetu.

Grozna žaloigra. Zaradi revščine m- v Rodannu učitelj Franc Raschendorfer svo- ženo in sebe. Vsi so mrtvi.

Volki so se pokazali v Vetrovacu v Ba- pravili so med živino mnoge škode. Kmetje s- nočno stražo.

Delavska smrt. V neki fabriki v Pol- je podrli zid. Pri tem je bilo 70 delavcev ub-

Goreča gora. Iz Amerike se poroča, d- čela gora „Katmaj“ zopet ogenj bluvati. V- je bila vsled pepela 14 ur v temi. Sedem p- polnoma uničenih in več kot 200 oseb je ipa- življenj.

Cebele napadle so kmeta Schezery p- opikale so ga tako hudo, da je na priaz- umrl.

Maškina divjost. V sv. Martina p- igrala sta se otroka kmetice Wolferer z doma- Kar nakrat je mačka zdvijala, razpraskala- dečku oči in ga grozno razgrizla. Deček p- Tudi njegovo 4 mesečno sestroico je mačka b-

Požigalka. V neki vasi pri Toboš- ples. Neka kmetica pa je medtem hišo zaig- se grozno razširil in je 15 posestev un- našlo v plamenih svojo smrt.

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo?
Ker so nedosežna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

